

— obciążenie kosztami Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 lit. b), c) i d) oraz ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej.⁽²⁾

— Pierwsza i druga część inicjatywy obywatelskiej zarejestrowana w drodze zaskarżonej decyzji znajduje się w oczywisty sposób poza zakresem kompetencji Komisji dla złożenia propozycji dotyczącego aktu prawnego Unii w celu zastosowania traktatów. Z tego względu rejestracja inicjatywy narusza art. 4 ust. 2 lit. b) i ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 211/2011. Ponadto, pierwsza część inicjatywy stanowi nadużycie i w konsekwencji również jest sprzeczna z art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 211/2011, podczas gdy w odniesieniu do drugiej części należy podnieść, że może ona prowadzić do rezultatu sprzecznego z wartościami Unii ustanowionymi w art. 2 TUE, z którego to względu jest ona również sprzeczna z art. 4 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 211/2011.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

— Zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów wynikających z obowiązku uzasadniania, z którego to względu narusza ona obowiązek uzasadniania ustanowiony w art. 296 TFUE oraz prawo do dobrej administracji ustanowione w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W istocie bowiem zaskarżona decyzja nie wskazuje żadnych powodów, dla których Komisja uznała, że w odniesieniu do trzeciej części inicjatywy istnieje odpowiednia podstawa prawna i kompetencja prawodawcza Unii, to znaczy, że spełniona została przesłanka ustanowiona w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 211/2011 w stosunku do rejestracji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, L 49, s. 64.

⁽²⁾ Dz.U. L 65, s. 1, sprostowanie błędów w Dz.U. 2011, L 330, s. 47 oraz w Dz.U. 2012, L 94, s. 49.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2018 r. – VI.TO./EUIPO – Bottega (Kształt różowej butelki)

(Sprawa T-325/18)

(2018/C 268/49)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vinicola Tombacco (VI.TO.) Srl (Trebaseleghe, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Giove)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sandro Bottega (Colle Umberto, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt różowej butelki) – unijny znak towarowy nr 12 309 795

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie R 1037/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Błędna ocena przeszkody, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 Parlamentu Europejskiego i Rady;
- Błędna ocena przeszkody, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt i), ii) oraz iii) rozporządzenia (UE) 2017/1001 Parlamentu Europejskiego i Rady.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2018 r. – Gas Natural/Komisja**(Sprawa T-328/18)**

(2018/C 268/50)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Gas Natural SDG, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: F. González Díaz i V. Romero Algarra, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że zarzuty podniesione w niniejszej skardze są dopuszczalne i zasadne;
- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji Komisji z dnia 27 listopada 2017 r. o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE w sprawie SA.47912 (2017/NN) w odniesieniu środka zachęcającego do inwestycji środowiskowych, przyznanego przez Królestwo Hiszpanii na rzecz elektrowni węglowych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie Komisja wszczyna w zaskarżonej decyzji formalne postępowanie wyjaśniające przewidziane w art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do środka zachęcającego do inwestycji środowiskowych, przyznanego przez Królestwo Hiszpanii na rzecz elektrowni węglowych.

Zdaniem skarżącej z zaskarżonej decyzji wynika, że Komisja żywi wątpliwości co do tego, czy wartości graniczne emisji nałożone na instalacje, które korzystają z rzeczzonej zachęty do inwestycji środowiskowych, mają po prostu na celu przestrzeganie poziomów ochrony wymaganych przez uregulowania Unii, a w szczególności przez dyrektywę 2001/80/WE, która miała zastosowanie do elektrowni węglowych. Jeśli tak jest, to środek zachęcający do inwestycji środowiskowych nie zawiera żadnego elementu zachęty. Ponadto ów środek zachęcający do inwestycji środowiskowych jest sprzeczny z zasadą obowiązującą w dziedzinie pomocy państwa, zgodnie z którą państwa członkowskie nie mogą przyznać pomocy publicznej przedsiębiorstwom po to, aby owe przedsiębiorstwa mogły spełnić wiążące normy Unii.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.